

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

SEZON AÇILIŞ KONSERİ SEASON OPENING CONCERT

CHRISTOPH MATHIAS MUELLER ŞEF | CONDUCTOR
EMALIE SAVOY SOPRANO

YEVGENIY KOSTRYTSKY KONZERTMEISTER

12 Ekim October **2019**
Cumartesi Saturday, **20.00**
Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Program

A. Weprık

Gettonun Dansları ve Şarkıları, Op.12
Songs and Dances of the Ghetto, Op.12

M. Ravel

Şehrazad | Shéhérazade

- I. Asie
- II. La Flute enchantée
- III. L'Indifférent

ara interval

G. Mahler

Senfoni No.1, Re majör "Titan"
Symphony No.1 in D major "Titan"

- I. Langsam schleppend
- II. Kräftig bewegt
- III. Feierlich und gemessen, ohne zu schleppen
- IV. Stürmisch bewegt

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.
Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Christoph-Mathias Mueller

şef conductor

Karşı koyulmaz bir canlılık, sanatsal özgünlük ve üst düzey entelektüel hedefler: Christoph-Mathias Mueller'in hayat felsefesini anlatmak için başka söze gerek yok. 2005'ten bu yana Göttinger Senfoni Orkestrasının Baş Şefi olan İsviçreli maestro, çalışmalarında tam da bu özellikleri, hem de tekrar tekrar ve etkileyici bir şekilde ortaya koyuyor. Mueller'in yönetimindeki orkestra, gerek geniş repertuarı gerekse stil çeşitliliğiyle Almanya'nın dikkat çekici orkestraları arasına girdi. Bu olağanüstü verimli şef-orkestra ortak çalışması, 2017'de "bir 20./21. yüzyıl konçertosunun en iyi kaydı" dalında ikinci kez ECHO Klasik Ödülüyle onurlandırıldı.

1967'de Peru'da doğan Christoph-Mathias Mueller, 2000 yılında İspanya'nın Cadaqués kentindeki şeflik yarışmasını kazanarak uluslararası alanda adını duyurmaya başladı. Müzik eğitimini profesyonel keman sanatçısı olarak tamamlamış olan Mueller, Cincinnati Üniversitesinde yüksek lisansı sırasında Tanglewood'daki şeflik programında Seiji Ozawa, Robert Spano ve Leon Fleisher gibi büyük isimlerle çalıştı. 2001'de Claudio Abbado, Mueller'i Gustav Mahler Gençlik Orkestrasına Yardımcı Şef olarak atadı; ardından da Lucerne Festival Orkestrasında "sağ kolu" olarak yanına aldı.

Christoph-Mathias Mueller, 1920'lerde Sovyetler Birliğinin iddialı bestecilerinden olan Alexander Weprik'in müziğini yeniden hayata döndüren şef olarak tanınıyor. Müzikologlarla güç birliği yaparak düzenlediği tematik olarak düşünülmüş çok sayıda konser ve öğrencilere yönelik bir filmle Mueller, önce Naziler tarafından, ardından Rusya'da hırpalanıp müziği yasaklanan ve en sonunda müziğiyle birlikte hafızalardan silinen bu unutulmuş müzisyenin hayatını ve çalışmalarını gün ışığına çıkardı.

Şefin en son CD prodüksiyonları arasında, BBC Galler Ulusal Orkestrasıyla Kenneth Hesketh'in çalışmalarını yönettiği albümü ve ECHO ödülü sahibi Tianwa Tang ve Deutsche Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz ile yaptığı, Wolfgang Rihm'in yapıtlarından oluşan kaydı yer alıyor. Mueller'in geniş kapsamlı diskografisinde ayrıca Sony Classical etiketiyle çıkan ve büyük beğeni toplayan bir dizi kayıt bulunuyor. Bu kayıtlar arasında, Simone Kermes ve özgün enstrüman uzmanları Concerto Köln ile yaptığı "Bel Canto" albümü de yer alıyor.

Ayrıca maestro, Ensemble Modern'le de sahneye çıkıyor. Çağdaş müzik de Christoph-Mathias Mueller'in repertuvarında önemli bir yer tutuyor. Rudolf Kelterborn, Isabel Mundry, Gérard Zinsstag ve Uljas Pulkkis, yapıtlarının dünya prömiyerlerini Mueller'e emanet eden bestecilerden yalnızca birkaçı.

Mueller konuk şef olarak, yakın bir şekilde birlikte çalıştığı ünlü Moskova Bolşoy Tiyatrosuyla ilk performansında 2010'da Johann Strauss'un *Fledermaus* (Yarasa) yapıtının yeni bir prodüksiyonunu yöneterek büyük bir başarıya imza attıktan sonra aynı yerde *Rosenkavalier*'i yönetti. Maestro, Göttingen'de Verdi'nin *La Traviata*, Haydn'ın *Orfeo* ve Mozart'ın *Saraydan Kız Kaçırma* operalarında sergilediği performanslarıyla opera deneyimini daha da zenginleştirdi. 2014'te Claude Debussy'nin yeniden yapılandırılan iki operasının ilk performansıyla medyadan büyük ilgi gördü. Ardından Deutschlandradio Kultur'de yayımlanan bu performansların CD kayıtları da yapıldı.

Vienna Musikverein, Cologne Philharmonie, Konserthus Stavanger ve Tokyo'daki Suntory Hall'de sahneye çıktı; Rus Ulusal Orkestrası, Çek Filarmoni, Lyon Ulusal Orkestrası, Lozan Oda Orkestrası, Zürih Tonhalle-Orchester, Staatskapelle Weimar, DSO Berlin, SWRSinfonieorchester, İskoç Kraliyet Oda Orkestrası ile konserler verdi.

Irresistible vitality, artistic authenticity and highest intellectual aspirations: few words are needed to sum up Christoph-Mathias Mueller's credo. Principal Conductor of the Göttinger Sinfonie Orchester since 2005, this Swiss maestro proves these very qualities in his work, repeatedly and impressively. Under his direction, the orchestra has emerged as an outstanding Klangkörper in Germany, reputed equally for its broad repertoire and for its stylistic diversity. In 2017, this exceptionally fruitful conductor-orchestra collaboration was honoured – already for the second time – with the coveted ECHO Klassik award, 'Best recording of a concerto from the 20th/21st century'.

Christoph-Mathias Mueller, born in Peru in 1967, made his international breakthrough in 2000, when he won the conducting competition in Cadaqués, Spain. Having completed his training as a professional violinist, he went on to take a Master of Music at the University of Cincinnati where, as Conducting Fellow in Tanglewood, he worked with great names such as Seiji Ozawa, Robert

Spano and Leon Fleisher. In 2001, Claudio Abbado appointed him Assistant Conductor to the Gustav Mahler Jugendorchester, subsequently also engaging him as his 'right hand' at the Lucerne Festival Orchestra.

Christoph-Mathias Mueller takes the credit for reviving the music of Alexander Wepruk, for example, one of the great up-and-coming composers of the Soviet Union in the 1920s. In numerous thematically conceived concerts and a film for school pupils, he has joined forces with musicologists to throw light on the life and work of this forgotten musician who was persecuted and had his music banned, first by the Nazis and then in Russia, where ultimately he and his music fell into oblivion.

Among the conductor's recent CD productions is a disc with the BBC National Orchestra of Wales featuring orchestral works by Kenneth Hesketh, and a recording with ECHO awardee Tianwa Yang and the Deutsche Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz devoted to works for violin and orchestra by Wolfgang Rihm. Mueller's wide-ranging discography also includes a series of highly acknowledged recordings for Sony Classical, among them the album "Bel Canto" with Simone Kermes and original instrument specialists Concerto Köln.

Yet this maestro of diversity also takes the rostrum directing the Ensemble Modern: contemporary music comprises another significant component of Christoph-Mathias Mueller's repertoire. Among the composers who have entrusted him with the world premieres of their works are Rudolf Kelterborn, Isabel Mundry, Gérard Zinsstag and Uljas Pulkkis.

As a guest conductor, Christoph-Mathias Mueller is closely associated with the famous Moscow Bolshoi Theatre, where in 2010 he triumphed at his debut conducting a new production of Johann Strauss' *Fledermaus*, later returning for *Rosenkavalier*. He has further enriched his operatic experience with concertante performances of Verdi's *La Traviata*, Haydn's *Orfeo* and Mozart's *Entführung aus dem Serail* in Göttingen. In 2014, the first performance of two reconstructed opera scores by Claude Debussy attracted considerable attention in the media. Subsequently broadcast on Deutschlandradio Kultur, these performances have since been released on CD.

In addition to engagements at the Vienna Musikverein, the Cologne Philharmonie, the Konserthus Stavanger and

the Suntory Hall in Tokyo, Christoph-Mathias Mueller makes regular guest appearances with internationally renowned ensembles. Among them are the Russian National Orchestra, the Czech Philharmonic, the Orchestre National de Lyon, the Orchestre de Chambre de Lausanne, the Tonhalle-Orchester Zurich, the Staatskapelle Weimar, DSO Berlin, SWRSinfonieorchester, and the Royal Scottish Chamber Orchestra.

Emalie Savoy soprano

2015'te Münih'te düzenlenen ARD Uluslararası Müzik Yarışmasında birinci olan Savoy'un, merakla beklenen ilk albümü, Emalie Savoy: A Portrait, 2016 sonbaharında GENUIN etiketiyle yayımlandı. Büyük beğeni toplayan albüm, 2016'da Deutsche Schallplattenkritik, 2017'de ICMA ödülleri değer görüldü, 2017'de ECHO Klassik Ödüllerinde değerlendirmeye alındı. Pek çok ödül kazanan soprano, 2013'de Leonore Annenberg Fellowship, 2012'de Hildegard Behrens Vakfı Ödülü ve 2011'de George London Vakfının Leonie Rysanek Büyük Ödülüyle onurlandırıldı.

Çok yönlü bir sanatçı olan Savoy, hem opera hem de konser ve resitallerin aranan isimlerinden. Metropolitan Operasındaki ilk performansında, Jiří Bělohálovek yönetiminde Leoš Janáček'in The Makropulos Case yapıtında Kristina rolünü seslendirdi; çello sanatçısı Yo-Yo Ma ve Silk Road Ensemble ile sahneye çıktı; Carnegie Hall'de Kent Tritle yönetimindeki Oratorio Society of New York ile Mendelssohn'un Paulus'unu seslendirdi; de Falla'nın Atlántida'sında New York Filarmoni ile Queen Isabella rolünde sahneye çıktı; St. Petersburg Filarmoninin büyük sahnesinde St. Petersburg Senfoni ve Musical Olympus Foundation ile sahneye çıktı; Metropolitan Operanın HD Live dizisi kapsamında sahnelenen ve Deutsche Grammophon tarafından DVD kaydı yayımlanan Verdi'nin Rigoletto'sunda rol aldı.

Emalie Savoy, solist kariyerinin yanı sıra, aktif bir öğretmenlik ve koçluk stüdyosunu yönetiyor; North Carolina, Charlotte'daki Our Lady of Loreta Manastırında ders veriyor. New York Schenectady'de doğan Savoy, Metropolitan Opera'nın Lindemann Genç Sanatçı Gelişim Programını bitirdi, lisans ve yüksek lisans eğitimini Juilliard School'da tamamladı.

Awarded First Prize in Voice at the prestigious 2015 ARD International Music Competition in Munich,

Germany, Emalie Savoy: A Portrait, her highly anticipated debut album from GENUIN classics, was released in the fall of 2016. The album has garnered widespread acclaim including nominations for a 2016 Deutsche Schallplattenkritik prize, 2017 ICMA Award, and consideration for a 2017 ECHO Klassik Award. A multiple prizewinner, accolades include a 2013 Leonore Annenberg Fellowship, the 2012 Hildegard Behrens Foundation Award, and the 2011 Leonie Rysanek Grand Prize from the George London Foundation.

A versatile artist, Ms. Savoy is sought-after on the operatic as well as concert and recital stage. Notable appearances include her Metropolitan Opera debut as Kristina in Leoš Janáček's *The Makropulos Case*, conducted by Jiří Bělohálovek; performances alongside cellist Yo-Yo Ma and the Silk Road Ensemble; her Carnegie Hall debut as soprano soloist in Mendelssohn's *Paulus* with the Oratorio Society of New York, conducted by Kent Tritle; performances with the New York Philharmonic as Queen Isabella in de Falla's *Atlántida*; guest soloist with the St. Petersburg Symphony Orchestra and the Musical Olympus Foundation in Grand Hall of the St. Petersburg Philharmonia, and her performance of Contessa Ceprano in Verdi's *Rigoletto* with The Metropolitan Opera HD Live series, released on DVD by Deutsche Grammophon.

In addition to her solo career, Ms. Savoy maintains a vibrant teaching and coaching studio, and is guest voice and music instructor at Our Lady of Loreto Convent in Charlotte, North Carolina. A native of Schenectady, New York, she completed The Metropolitan Opera's Lindemann Young Artist Development Program, and holds Bachelor and Master of Music degrees in Vocal Performance from The Juilliard School.

Alexander WEPRIK (1899-1958)

Gettonun Dansları ve Şarkıları, Op.12
Songs and Dances of the Ghetto, Op.12

Alexander Weprik, 20. yüzyılın ilk yarısında Yahudi ulusalcılığının Avrupa sanat müziğindeki ilk ve en önemli temsilcilerinden biridir. Ulusalcılık bu dönemin en güçlü ideolojilerinden biri olduğundan, müzikte de en yaygın biçimde geçerli olan eğilim, sanat müziği form ve biçimlerinin halk müziği unsurlarıyla harmanlanması ve böylece etnik-kültürel kimliğin ön plana çıkarılmasıdır.

Bestelerinde Macar ve Romen halk müziğine dayanan Béla Bartók gibi, Weprık de geleneksel sinagog müziğinde büyük bir ilham kaynağı bulmuş, bunu eserlerinde tinselleştirmenin yollarını aramıştır.

Bestecinin müziğini stilistik olarak kategorize etmek zordur; her ne kadar gücünü antik Yahudi müzik geleneğinden alsa da, kendine has özgün stili aynı anda tümüyle 20. yüzyıla aittir. Bestecinin majör-minör müzik sisteminin yerini geleneksel Yahudi modlarının aldığı müziğinde işlevsizleştirilmiş, politonal katmanlarla zenginleştirilmiş armoni, melodide serbest mod değişimlerini takip eder. Bu anlamda Weprık'ın müziği 20. yüzyılın başlarında müzikte geçerlilik kazanan toplumcu gerçekçilik ve dodekafoni gibi akımlara alternatif olan erken Rus avangardına (Stravinsky, Skriabin) daha yakın durur.

Weprık 1920-1930'ların müzik yaşamında aktif olarak yer almış, 1923'te, Moskova'daki Yahudi besteciler için odak noktası olan Musevi Müzik Derneğinin yaratılmasında ve toplumun faaliyetlerinin bir sonucu olarak Yahudi müziğinin geliştirilmesinde önemli rol oynamıştır. Besteci bu dönemde uluslararası sahnede tanınırlık kazanmış, özellikle Almanya'da en çok çalınan Rus bestecilerden biri olmuştur. Ses ve piyano için yazdığı Ölülerin Şarkıları Berlin Radyo Şirketi'nin ilk yayınlarında yer almış, ilk orkestra yapıtlarından biri olan Gettonun Dansları ve Şarkıları, 1933'te Arturo Toscanini tarafından New York'taki Carnegie Hall'da seslendirilmiştir.

30'ların ortalarından itibaren Stalin rejiminin artan baskılarından ötürü Weprık'ın kariyeri hızla düşüşe geçmiştir. Bu yeni politik iklimde, sanatta, Sovyetlerin öne sürdüklerinin dışında kalan değerlerin peşinden gitmek imkansız hale gelmiştir. 1950'de Weprık "Yahudi milliyetçisi" olarak tutuklanmış, hapisanede kötü muamele görmüş, ardından da Gulag'a sürülmüştür. Bu, Rusya'daki Yahudi müziğinin kısa tarihi için neredeyse semboliktir; Moskova, Berlin ve New York sahnelerinde başlayan bir bestecinin kariyeri, balalayka orkestrası için düzenlemelerle Gulag'da sona ermiştir.

Alexander Weprık is the first representative, and one of the leading ones, of Jewish nationalism in European classical music in the first half of the 20th century. Since

nationalism was among the strongest ideologies of the time, the most common tendency in music was to blend forms of classical music with folk music elements, and thus highlighting the ethnic-cultural identity. Like Béla Bartók, who relied on Hungarian and Roman folk music in his compositions, Weprik drew much of his inspiration from the traditional synagogue music and looked for ways of spiritualizing it in his works.

Stylistically, the composer's music is hard to classify; despite deriving its strength from the ancient Jewish musical culture, its unique style still belongs to the 20th century. The harmony, which is rendered functionless in the composer's music, where he replaced the major-minor music system with the traditional Jewish modes, and enriched with polytonal strata, follows the free mode changes in melody. In this sense, Weprik's music is closer to early Russian avant-garde (Stravinsky, Scriabin), which was an alternative of movements like socialist reality and dodecaphony that rose to prominence in music at the start of the 20th century.

Figuring prominently in the music life from 1920s to 1930s, Weprik had a significant place in the creation of the Jewish Music Society, a meeting place for Jewish composers in Moscow, and the development of Jewish music as a result of the activities of this society. It is in this period that the composer acquired international reputation, and became one of the best known Russian composers especially in Germany. His *Songs of the Dead*, written for voice and piano, were among the first broadcasts of the Berlin Radio Company, and one of his first orchestral works, *Dances and Songs of the Ghetto*, was performed by Arturo Toscanini at the Carnegie Hall, New York, in 1933.

Starting in mid-1930s, Weprik's career fell into a sharp decline due to the increasing repression by the Stalin regime. In this new political climate, it became impossible to pursue values other than those promoted by the Soviets in music (as well as other art forms). Weprik was arrested in 1950 for being a "Jewish nationalist", maltreated in jail, and finally deported to a gulag camp. This is almost symbolic for the short history of Jewish music in Russia; a composer's career which started on Moscow, Berlin and New York stages ended in a gulag, with arrangements for a balalaika orchestra.

Maurice RAVEL (1875-1937)

Şehrazad | Shéhérazade

Oryantalizm, Debussy ile birlikte 20. yüzyıl Fransız müziğinin en önemli bestecilerinden biri olarak görülen Ravel'in müziğinde sıklıkla su yüzüne çıkan bir olgudur. 1889 Paris Fuarı (the Great Exhibition), Fransız bestecilerin ilham kaynağı olarak yüzlerini başka kültürlerin müziklerine çevirmeye başlamaları açısından kritik bir öneme sahiptir. Eğer Debussy yeni duyulan bu seslerin bazılarını besteleriyle birleştiren ilk büyük besteciye, kendisinden 14 yaş küçük olan Ravel onun çok gerisinde durmaz.

Orkestral şarkı döngüsü (song cycle) Şehrazad, Ravel'in Doğu'ya olan derin ilgisinin tezahür ettiği erken çalışmalarından biridir. Yapıtın çıkış noktası, bestecinin henüz 23 yaşındayken, Arap edebiyatının en popüler yapıtlarından biri olan Binbir Gece Masalları'ndan Sinbad bölümüne dayanan bir opera yazma niyetidir. (Şehrazad bu yapıtın ana kadın kahramanı ve anlatıcısıdır). Bu girişimden yalnızca bir uvertür (Shéhérazade Overture) sonuçlanmış, ancak 1899'daki ilk seslendirilişinin yarattığı karmaşık resepsiyondan ötürü eser rafa kaldırılmış, bestecinin ömrü boyunca da bir daha icra edilmemiştir. Yine de Ravel, dört yıl sonra esere geri dönerek, buradaki materyalin bir kısmını Tristan Klingsor'un metinlerine dayanan bir şarkı döngüsünde tekrar ele almış, çok daha başarılı olan ikinci Şehrazad'ını bestelemiştir.

Tristan Klingsor, şair ve entelektüel Léon Leclère'un iki Wagneryan karakterin—biri kahraman öbürü kötü adam—isimlerini birleştirerek yarattığı takma adıdır. Hem Klingsor hem Ravel, kendilerini Les Apaches olarak adlandıran ve yüzyılın başından Birinci Dünya Savaşının başlangıcına kadar her cumartesi en son işlerini paylaşmak ve günün kültürel olaylarını tartışmak üzere toplanan genç şair, ressam ve müzisyenler çemberinin üyeleridir.

Binbir Gece Masalları Klingsor'un da dikkatini çekmiş, şair 1903'te buradaki hikayelere dayanan bir dizi sembolist şiir yayımlamıştır (bu eserin başlığı da Şehrazad'tır). Ravel üç bölümlü soprano ve orkestra için şarkı döngüsünü bu dizinin üç şiiri üzerine bestelemiştir; şairin gündelik hayatın sıradanlığından Doğu'nun baştan çıkarıcı dünyasına kaçışı düşlediği "Asie", uyuyan efendisine bakarken sevgilisinin dışarıda flüt çaldığını duyan köle

kızın duygulanışlarını tasvir eden "La Flûte enchantée" ve son olarak, bir androjen gencin çekiciliğine vurulan fakat onu bir türlü evinde şarap içmeye ikna edemeyen şairin (ya da onun hayali anlatıcısının) düş kırıklığını konu edinen "L'Indifférent".

Orientalism is a concept that figures strongly in the music of Ravel, who is considered one of the leading composers of the 20th century French music along with Debussy. Paris Exposition of 1889 (The Great Exhibition) is a turning point in the history of French music, as that is when French composers began to turn to the music of other cultures as their source of inspiration. If Debussy is the first great composer blending some of these newly heard sounds into his compositions, Ravel, 14 years younger than him, cannot be said to have fallen behind him.

Orchestral song cycle *Shéhérazade*, is one of Ravel's early works, where the composer's profound interest in the East manifests itself. The original idea for the work came from the composer's intention to write an opera based on the Sinbad part of the *One Thousand and One Nights*, one of the most popular works of Arabic literature, when he was only 23. (*Shéhérazade* is a major female character and narrator in the work.) This intention produced only an overture (*Shéhérazade Overture*), but since its 1899 premiere received a mixed reception, the work was put aside and was not performed ever again during the composer's lifetime. Still, Ravel revisited the overture four years later, and reviewing some of its material in a song cycle based on Tristan Klingsor's texts, he composed his second *Shéhérazade*, which was far more successful.

Tristan Klingsor is the pseudonym used by Léon Leclère, a poet and intellectual who combined the names of two Wagnerian characters, one a hero, the other a villain. Both Klingsor and Ravel were members of a circle of young poets, painters and musicians, who called themselves *Les Apaches* and convened every Saturday, from the beginning of the century until the outbreak of World War I, to share their latest works with each other and discuss the cultural events of the day. Klingsor was also interested in the book *One Thousand and One Nights* and, in 1903, published a series of symbolist poems based on the tales there (the title of this work is also *Shéhérazade*). Ravel composed his three-movement song cycle for soprano and orchestra on three poems of the series: "Asie", where

the poet dreams of an escape from the ordinariness of daily life to the captivating world of the East; "La Flûte enchantée", describing the emotions of a slave girl who hears her lover playing the flute outside, while tending to her sleeping master; and finally "L'Indifférent", telling the disappointment of the poet (or his imaginary speaker) who is attracted to an androgynous youth, but cannot persuade him or her to come to his house to drink wine.

Aylin Yılmaz

Gustav MAHLER (1860-1911)

Senfoni No.1, Re majör "Titan"
Symphony No.1 in D major "Titan"

Gustav Mahler, çağdaş müzik üzerinde tartışılmaz derecede büyük etkileri olmuş bir besteci ve şeftir. Mahler'in senfonileri sanatçının yaşadığı çağda Alman dili bölgesinin eleştirmenleri tarafından çok ağır bir dille eleştirilmiştir. Bu durumun iki temel nedeni vardır. Birincisi bestecinin Yahudi olması ve yaşadığı çağda, coğrafyada antisemitizmin giderek artmasıdır. İkinci sebep ise Mahler senfonilerinde yer alan farklı bakış açılarının döneminin estetik anlayışı ile çatışmasıdır.

Mahler'in senfonileri, diyalektik felsefenin gelişim idealine koşut kusursuz bir retorikle örölmüş sağlam yapıyı amaçlayan, ahlaki önermelere sahip müzik eserleri değildir. Mahler'in yaratılarında önermelerin yerini sorular alır. Dünyayı maskesiz bir şekilde modelleyerek dinleyiciye metafizik sorular sorar. Söz konusu bu maskesizlik derinlikli bir eleştiriyi beraberinde getirir. Sorular, eleştiriler, hayal kırıklıkları, umutlar, ruhani-dini-metafizik açılımlar birbirine karışarak dünyanın "bilinemezliğini" yansıtan bir modelleme oluştururlar. Bu oluşumun doğal bir sonucu olarak temalar, alıntılar "birdenbire, nedensiz, mantık dışı" bir biçimde belirebilirler.

Mahler'in bu özgün yaklaşımı Birinci Senfonisinin hemen girişinde kendini gösterir. 1884-88 yılları arasında bestelenen bu eser romantik dönem bestecileri üzerinde büyük etkisi olan Jean Paul'ün Titan isimli romanı üzerine yazılmıştır. Gençlik, ölüm, doğa ve insan ilişkilerinin anlatıldığı senfoni, derin uykudaki doğayı temsil eden uzun seslerle açılır. Bu uyku hali önce klarnetlerde sonra bakır nefeslilerde duyulan uyanış motifleri ile kesintiye uğrar. Belirgin bir tema içermeyen bu sembollerle dolu açılış o

dönem dinleyicileri için kabul edilemez bir estetik sunar. Bu uzun giriş bölümünün ardından bir şarkı duyurulur. Birinci bölüm bu şarkı ve uyanış motiflerinin birlikte geliştirilmesi sonucu ulaşılan büyük bir doruk noktası ile biter. İkinci bölümde bir köy meyhanesinde eğlenen gençler tasvir edilir. Grotesk vals ve Landler danslarının sürekli tekrarları ile neşeli ancak tuhaf bir hava yaratılır. Üçüncü bölümde bu atmosfer dışarıdan duyulan bir cenazenin sesleriyle kesintiye uğrar. Çok bilinen bir çocuk şarkısı olan “Kardeşim Martin, hala uyuyor musun” bu kez minör tonda bir cenaze marşına dönüştürülmüştür. Gençlik neşesi ölümle yüzleşir. Son bölümde karamsar bir zafer inşa edilir. Cehennem ve Cennet başlıklı bu bölümde zafer insanın tek kurtuluşu olan ölümdür. Birinci bölümün temalarının yanı sıra Liszt’in Dante senfonisi ve Wagner’in Parsifal operasından alıntılar kullanılır.

Eserin ilk seslendirmesi 1889 yılında Mahler’in Macaristan Operasına sanat yönetmeni olarak atandığı Budapeşte’de yapılır. Sonuç bir fiyasko olur. Daha sonra Alman dili bölgesinde yapılan seslendirmelerde de, birkaç istisna dışında, benzeri tepkiler alınır. Mahler’in o dönemin estetik yargılarına ters düşen anlatımı kabul görmemiştir. Besteci eserde değişiklikler yapar, müzikle hiçbir şekilde bağdaşmadığı söylenen program notlarını ve Blumine başlıklı bölümü eserden çıkarır. Sonuç olarak bugün kullanılan dört bölümlü versiyon ortaya çıkar. İlk iki bölüm için “Gençlik Günlerinden. Çiçeklerin, Meyvelerin ve Dikenlerin Müziği”, son iki bölüm için ise “ İnsanlık Komedi” başlığı kullanılır.

Mahler’in sanatı ölümünden sonra neredeyse unutulmuş, Batı müzik dünyasının yoğunlaştığı konuların dışında kalmıştır. Ancak, Mahler’in yaşadığı çağdaki dışlanmışlığı 1960’lı yılların Aydınlanma karşıtı post-modern dünyasında heyecanla sahiplenilmiş, besteci Batı dünyasında yoğun bir biçimde yeniden gündeme gelmiştir. Leonard Bernstein’in öncülüğünde bir Mahler Rönesansı gündeme gelmiş, idealist-romantik düşünceyi sembolize eden Beethoven, Wagner gibi kahramanlar ötelenerek yerine bir anti-kahraman olarak Mahler getirilmiştir. Bugün 1. Senfoni ilk seslendirildiği dönemden çok farklı bir bakış açısı ile değerlendirilir ve bir başyapıt olarak kabul edilir.

Gustav Mahler, a composer and conductor of the last quarter of the 19th and early 20th century, had an indisputably profound impact upon contemporary

music. Mahler's symphonies were harshly criticized by the critiques of his time in the German-speaking region. There are two main reasons why the artist was the target of bitter criticism: one was his being Jewish and the rise of anti-Semitism in the period and the other was the conflict between the different perspectives in his symphonies and the established esthetic understanding of the time.

Mahler's symphonies are not works of art that aimed to present a rigid structure built with a flawless rhetoric as dictated by the developmental ideal of the dialectic philosophy, and neither did they contain ethical premises. Mahler's productions feature questions in lieu of propositions. By modeling the world without disguises, the artist poses metaphysical questions to the audience. This undisguised quality of his model opens the door to in-depth criticism. In a mixture of questions, criticisms, frustrations, hopes, and spiritual-religious-metaphysical initiatives, the artist presents a model that reflects the "uncertainty" of the world. The natural consequence of this model is the "sudden, unexpected, and illogical" appearance of themes.

This original approach of Mahler's makes itself evident immediately in the opening of his symphony No.1. The work, written between 1884 and 1888, was based on Titan, a novel by Jean Paul who had a considerable influence on the romantic period composers. Describing the relationships between youth, death, nature and humans, the symphony opens with extended sounds representing the dormant nature. This dormant state is interrupted by motifs of awakening played first by clarinets, and then by copper wind instruments. The highly symbolic introduction that is devoid of a specific theme displays an unacceptable esthetic understanding for the listeners of the time. The extended introduction is followed by a song. The first movement ends in a grand climax reached by the combined development of the song and these awakening motifs. The second movement depicts young people having fun in a rural tavern. The continuous repetitions of grotesque waltzes and Landler dances create a jubilant, but weird atmosphere. The sounds of a funeral coming from outside intervene with this atmosphere in the third movement. A very well-known children's song "Brother Martin, are you sleeping?" is then turned into a funeral march in the Minor tone. The joy of youth is now faced with death. The last movement constructs a pessimistic victory. In the movement titled From Hell to Paradise, the victory is death, which is the only salvation for humans. This movement includes themes from the first movement, as

well as references to Liszt's Dante Symphony and Wagner's Parsifal opera.

The work was premiered in 1889 in Budapest, where Mahler was appointed as the art director of the Opera of Hungary, but was received poorly by the audience. Other performances in the German-speaking area elicited similar responses, with a few exceptions. Mahler's narration that ran counter to the esthetic judgment of the time was not accepted. The composer made several revisions to his work and omitted the part titled Blumine as well as the program notes which were found to be irrelevant to the work. The result is the current four-movement version of the symphony. The first two movements now go by the title "From the Days of Youth. Youth, fruit and thorn pieces", and the last two movements "Commedia umana".

Mahler's art not being among the areas of interest that the Western world of music concentrated on sank into oblivion after his death. However, Mahler who was ostracized in his own time was met with enthusiasm in the counter-Enlightenment postmodern world of 1960s, when the composer was accorded widespread recognition in the west. Leonard Bernstein ushered in the Mahler Renaissance during which heroes like Beethoven and Wagner, symbolizing the idealistic-romantic thought, were marginalized and replaced by Mahler as an antihero. Presently, Symphony no. 1 is evaluated from a far different perspective than the day of its production and considered a masterpiece.

Dr. Onur Türkmen

---

bilet.bilkent.edu.tr Gişe | Ticket Office: **(312) 290 1775**
www.bso.bilkent.edu.tr bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir. | Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy, *konzertmeister*
Irina Nikotina, *konzertmeister asst.*

Bahar Kutay
Suzana Bezhani
Refik Zamanalıoğlu
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova
Hüseynali Hüseynaliyev *
Emel Özer *

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva, *grup şefi | principal*
Eren Kuştan, *grup şefi yrd. | principal asst.*

Elena Rihsi
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Nazik Rahmedova
Senem Akgöl *
Aliya Okeev *

Viyola | Viola

Cavid Cafer, *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano, *grup şefi yrd. | principal asst.*

Sema Hakioglu
Uluşbek Rihsi
Ece Akyol
Svetlana Simolin
Elif Kuştan
Emre Coşkun Akman
Elena Gnezdilova
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, *grup şefi | principal*
Serdar Rasul

Artur Rahmatulla
Adil Babacan
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı
Damla Güngör *

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, *grup şefi | principal*

Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Şalva Gagua
Doğukan Pahsa

Flüt | Flute

Albena Sezer, *grup şefi | principal*
Zita Zemleni
Ebru Aykal
Filiz Karapınar *

Obua | Oboe

Selçuk Akyol, *grup şefi | principal*
Violetta Lupu
Viktoriya Tokdemir
Batuhan Civelek *

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, *grup şefi | principal*
Selen Özyıldırım
Leonid Volkov
Miho Murakami *

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, *grup şefi | principal*
Zeynep Bilgesu Bozkaplan
Berkay Okay *

Korno | Horn

Mustafa Kaplan, *grup şefi | principal*
Güloya Altay
Hasan Erim Hacat
Barış Bayer *
Türker Kuş *
Derya Nur Alan *
Neşe Türk *

Trompet | Trumpet

Julian Lupu, *grup şefi | principal*
Krasimir Konyarov
Onurcan Çağatay
Renato Lupu *
Görkem Çatak

Trombon | Trombone

Cem Güngör, *grup şefi | principal*
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, *grup şefi | principal*
Cem Örnek *
Hakan Yağuş *
Doğa Berk Oktay *
Kaan Soysal *

Arp | Harp

Ece Yavaş *

Çelesta | Celesta

Elif Önal Çubukçu *

* Misafir Sanatçı | Guest Artist